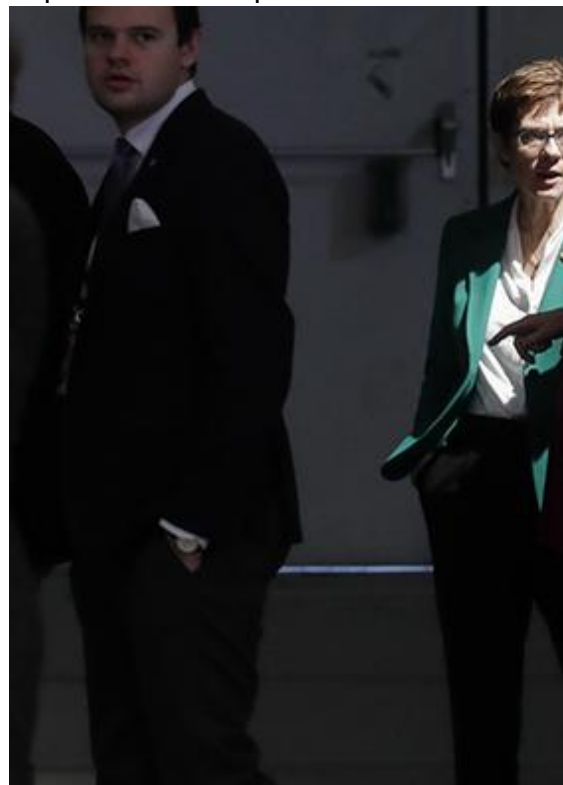

Нова председница ЦДУ Анегрет Крамп-Каренбауер за DW каже да неће покушати да заузме место канцеларке пре краја мандата. Говорила је како види обнову програма, али и о „Жутим прслуцима“ и односу према Русији.

„Имамо Савезну владу која је бирана за овај мандат. Ангела Меркел је рекла да је на располагању да тај мандат доведе до краја. Овај конгрес је јасно показао да странка то жели, а то је и моја лична жеља“, рекла је нова шефица Демокришћана Анегрет Крамп-Каренбауер (АКК) у ексклузивном разговору за DW.

„Мој задатак као шефице владајуће партије је и да се побринем да ова Влада има неопходну стабилност како би могла да испуни задатке које су јој поставили бирачи.“ Тако је АКК одговорила на једно од горућих питања: да ли ће, као нова лидерка најјаче странке, дозволити да Ангела Меркел остане канцеларка до краја мандата?

Бивша дугогодишња премијерка Сарске области и доскора генерална секретарка ЦДУ изабрана је у петак на страначком конгресу у Хамбургу. Већина је у другом кругу била тесна – за њу је гласало 517 делегата, а за противкандидата Фридриха Мерца 482.

У првим коментарима је немачка штампа истицала подељеност у странци: Крамп-Каренбауер се сматра представницом умереног крила и фавориткињом

канцеларке Меркел која водила странку пуних осамнаест година. Мерц је пак миљеник конзервативног крила и оштар критичар канцеларке – да је он победио, Ангела Меркел не би задуго остала на челу земље.

„Заиста смо имали конгрес који је био поларизован између различитих алтернатива“, додала је Крамп-Каренбауер. Али је указала да са својим кандидатима дели многе ставове, посебно када се ради о очувању реда, спровођењу права и унутрашњој безбедности. Одраније је индиректно критиковала избегличку политику канцеларке, тражећи рецимо да потражиоци азила који чине кривична дела буду консеквентно депортовани чак и у Сирију.

У недељу, пред крај конгреса у Хамбургу, Крамп-Каренбауер је за свог генералног секретара изненађујуће одабрала Паула Цимјака. Тај 33-годишњак је изабран за најмлађег генсека у историји партије. Он је претходно био лидер страначке омладине и броји се у тврдо конзервативно крило. Његов избор сматра се покушајем АКК да у рад врха партије укључи и своје противнике.

„Ми нисмо покрет“

Последње анкете кажу да је, после деценија у којима су акламацијом за шефа странке бирани прво Хелмут Кол па онда Ангела Меркел, ова унутарстраначка борба добро примљена у грађанству. Тако ЦДУ према анкетама може да рачуна на 30 одсто подршке, а уз то је изабрао шефицу која међу симпатизерима има знатно већу подршку него Фридрих Мерц.

Но, према оцени већине коментатора немачке штампе, одлучујуће ће бити да ли АКК може да предупреди трвења у самој странци. Наредне године ће имати тешке испите – у три источне покрајине су парламентарни избори, а на истоку, у бившем ДДР-у, Демокришћани слабо стоје. То је терен којим доминира десничарска Алтернатива за Немачку, а врло је јака и Левица.

„Постоје важне покрајинске теме, добри биланси тамо где владамо и оправдана критика власти тамо где смо у опозицији“, истакла је АКК. „Свакако ће уз то доћи и општије теме, попут социјалних питања и питања пензија.“

„Желимо да убедимо људе сопственом снагом, тако да повратимо бираче“, додала је она. „Хоћемо да останемо оно што јесмо – дакле нисмо покрет иза којег се људи окупљају него јака странка базирана на програму. Зато смо почели процес како бисмо прерадили наш основни програм.“

О „Жутим прслуцима“ и Русији

Коментаришући протесте „Жутих прслука“ у суседној Француској она је рекла да је Немачка у другачијој ситуацији јер „имамо систем социјалне тржишне привреде и социјалног партнерства где се многа питања и конфликти увек расправљају у уређеним структурама“.

Она се нада да ће Немачка очувати „социјални и друштвени мир“ јер пример Француске и других земаља показује како изгледа када се „у суштини оправдани захтеви“ изметну у насиље.

На питање DW зашто тражи обухватније санкције против Русије, АКК је подсетила на догађаје у Азовском мору: „Морамо се сетити да је извор сукоба противправна анексија Крима, мешање у источној Украјини и да морамо путем санкција какве смо имали до сада као и реакцијама на инциденте јасно ставити до знања да не толеришемо такво заузимање туђе земље у Европи.“

Она је додала да Азовско море „сасвим извесно није искључиво руско море“ те је „у европском и међународном интересу да то јасно ставимо до знања“.

(Дојче веле)